

श्रीजिनप्रभसूरिविरचितः

क ल्प प्र दी पा प र ना मा

॥ विविधतीर्थकल्पः ॥

॥ ॐ नमोऽर्हद्भ्यः ॥

१. शत्रुञ्जयतीर्थकल्पः ।

देवः^१ श्रीपुण्डरीकाख्यभूभृच्छिखरशेखरम् । अलंकरिष्णुः प्रासादं श्रीनाभेयः श्रियेऽस्तु वः ॥ १ ॥
 श्रीशत्रुञ्जयतीर्थस्य माहात्म्यमतिमुत्तकः^२ । केवली यदुवाच प्राक्(ग्) नारदस्य ऋषेः^३ पुरः ॥ २ ॥
 तदहं लेशतो वक्ष्ये स्वपरस्मृतिहेतवे । श्रोतुमर्हन्ति भव्यास्तत् पापनाशनकाम्यया ॥ ३ ॥—युगलम् ।
 शत्रुञ्जये पुण्डरीकस्तपोभृत् पञ्चकोटियुक् । चैत्र्यां सिद्धस्ततः सोऽपि पुण्डरीक इति स्मृतः ॥ ४ ॥
 सिद्धिक्षेत्रं^४ तीर्थराजो मरुदेवो भगीरथः । विमलाद्रिर्बाहुवली सहस्रकमलस्तथा ॥ ५ ॥ 5
 तालध्वजः कदम्बश्च शतपत्रो नगाधिराट् । अष्टोत्तरशतकूटः सहस्रपत्र इत्यपि ॥ ६ ॥
 ढङ्को लौहित्यः कपर्दिनिवासः सिद्धिशेखरः । शत्रुञ्जयस्तथा मुक्तिनिलयः सिद्धिपर्वतः ॥ ७ ॥
 पुण्डरीकश्चेति नामधेयानामेकविंशतिः । गीयते तस्य तीर्थस्य कृता सुरनरर्षिभिः ॥ ८ ॥—कलापकम् ।
 ढङ्गादयः पञ्च कूटास्तत्र सन्ति सदैवताः । रसकूपीरत्ननिविवरौषधिराजिताः ॥ ९ ॥
 ढङ्गः कदम्बो लौहित्यस्तालध्वज-कपर्दिनौ । पञ्चेति ते कालवशान्मिथ्यादग्भिरुत्कृताः ॥ १० ॥ 10
 अशीतिं योजनान्याधे^५ द्वैतीयीके तु^६ सप्ततिम् । षष्ठिं तृतीये तुर्ये चारके पञ्चाशतं तथा ॥ ११ ॥
 पञ्चमे द्वादशैतानि सप्तरत्नी तथान्तिमे । इत्यासैरवसर्पिण्यां विस्तारस्तस्य कीर्तितः ॥ १२ ॥—युग्मम् ।
 पञ्चाशतं योजनानि मूलेऽस्य दश चोपरि । विस्तार उच्छ्रयस्त्वष्टौ युगादीशे तपत्यभूत् ॥ १३ ॥
 अस्मिन्नृषभसेनाया असंख्याः समवासरन् । तीर्थाधिराजाः सिद्धाश्चातीते काले महर्षयः ॥ १४ ॥
 श्रीपद्मनाभप्रमुखा भाविनो जिननायकाः । अस्मिन् समवसर्तारः कीर्त्तिपावितविष्टपाः ॥ १५ ॥ 15
 श्रीनाभेयादि-वीरान्ताः श्रीनेमीश्वरवर्जिताः । त्रयोविंशतिरर्हन्तः समवासार्षुर्न च ॥ १६ ॥
 हेमरूप्यादिजद्वाविंशत्यर्हत्प्रतिमान्वितम् । अङ्गरत्नजनाभेयप्रतिमालङ्कृतं महत् ॥ १७ ॥
 द्वाविंशतिक्षुल्लदेवकुलिकायुक्तमुच्चकैः । योजनप्रमितं रत्नमयमुत्पन्नकेवले^७ ॥ १८ ॥
 आदीश्वरे श्रीभरतश्चक्री चैत्यमचीकरत् । एतस्यामवसर्पिण्यां पूर्वमत्र पवित्रधीः ॥ १९ ॥—त्रिभिर्विशेषकम् ।
 द्वाविंशतेर्जिनेन्द्राणां यथास्वं पादुकायुता । भात्यत्रायतनश्रेणी लेप्यनिर्मितबिम्बयुक् ॥ २० ॥ 20
 अकारि चात्र समवसरणेन सहोच्चकैः । प्रासादो मरुदेवायाः श्रीबाहुवलिभूभुजा ॥ २१ ॥

1 A देव° । 2 B सतिमुत्तकः । 3 B ऋषे । 4 A सिद्ध° । 5 A B योजनानाधे । 6 A ते ।
 7 B केवले ।

२

विविधतीर्थकल्पे

- प्रथमोऽत्रावसर्पिण्यां गणभृत् प्रथमार्हतः । प्रथमं प्रथमः सूनुः सिद्धः प्रथमचक्रिणः ॥ २२ ॥
 अस्मिन् नमि-विनम्याख्यौ खेचरेन्द्रमहाक्रषी । कोटिद्वय्या महर्षीणां सहितौ सिद्धिमीयतुः ॥ २३ ॥
 सम्प्रापुरत्र द्रविड-वालिलिखल्यादयो नृपाः । कोटीभिर्दशभिर्युक्ताः साधूनां परमं पदम् ॥ २४ ॥
 जयरामादिराजर्षिकोटित्रयमिहागमत् । नारदादिमुनीनां च लक्षैकनवतिः शिवम् ॥ २५ ॥
 5 प्रद्युम्न-शाम्बप्रमुखाः कुमारश्चात्र निर्वृतिम्^१ । परासवन्तः^२ सार्द्धाष्टकोटिसाधुसमन्विताः ॥ २६ ॥
 मनुप्रमितलक्षादिसंख्याभिः श्रेणिभिस्तथा । असंख्याताभिः सर्वार्थसिद्धान्तरितमासदन्^३ ॥ २७ ॥
 पञ्चाशत्कोटिलक्षाब्धीन् यावन्नाभेयवंशजाः । अत्रादित्ययशोमुख्याः सगरान्ताः शिवं नृपाः ॥ २८ ॥—युग्मम् ।
 भरतस्यापत्याः पुत्रश्रीशैलक-शुकादयः । अत्र सिद्धा असंख्यातकोटाकोटिमिता यताः^४ ॥ २९ ॥
 मुनीनां कोटिर्विशत्या कुन्त्या च सह निर्वृताः । कृताहर्षत्पतिमोद्वारा अत्र ते पञ्च पाण्डवाः ॥ ३० ॥
 10 द्वितीयषोडशावत्राजित-शान्ती जिनेश्वरौ । वर्षारात्रचतुर्मासीं तस्थतुः स्थितिदेशिनौ ॥ ३१ ॥
 श्रीनेमिवचनाद् यात्रागतः सर्वरुजापहम् । नन्दिषेणगणेशोऽत्राजितशान्तिस्तवं व्यधात् ॥ ३२ ॥
 पौष्ठा असंख्या उद्गारा असंख्याः प्रतिमास्तथा । असंख्यानि च चैत्यानि^५ महातीर्थेऽत्र जज्ञिरे ॥ ३३ ॥
 अर्चाः क्षुल्लतडागस्थास्तथा^६ भरतकारिताः । गुहास्थाश्च नमन् भक्त्या स्यादत्रैकावतारभाक् ॥ ३४ ॥
 संप्रतिर्विक्रमादित्यः सातवाहन-वारभटौ । पादलिप्ता-ऽऽम-दत्ताश्च तस्योद्धारकृतः स्मृताः ॥ ३५ ॥
 15 विदेहेष्वपि वास्तव्याः सरन्येनं सुदृष्टयः । इति श्रीकालिकाचार्यपुरः शक्रः किलाब्रवीत् ॥ ३६ ॥
 अत्र श्रीजावडेर्विम्बोद्गारे जाते क्रमेण वै । अजितायतनस्थाने बभूवानुपमासरः ॥ ३७ ॥
 अत्र श्रीमरुदेवायाः श्रीशान्तेश्चोद्धरिष्यति । मेघघोषनृपः^७ कल्किप्रपौत्रो भवने सुधीः ॥ ३८ ॥
 अस्यापश्चिममुद्गारं राजा विमलवाहनः । श्रीदुष्प्रसहसूरीणामुपदेशाद्विधास्यति ॥ ३९ ॥
 तीर्थोच्छेदेऽपि ऋषभकूटाख्योऽयं सुरार्चितः । यावत् पद्मनाभतीर्थं पूजायुक्तो भविष्यति ॥ ४० ॥
 20 प्रायः पापपरित्यक्तास्तिर्यञ्चोऽप्यत्र वासिनः । प्रयान्ति सुगतिं तीर्थमाहात्म्याद् विशदाशयाः ॥ ४१ ॥
 सिंहाग्निजलधिन्यालभूपालविषयुद्धजम् । चौरारिमरिजं चास्य स्मृतेर्नश्येद्भयं नृणाम् ॥ ४२ ॥
 भरतेशकृतेर्लेप्यमयस्याद्यजिनेशितुः । ध्यायन्नुत्सङ्गशय्यास्थं स्वं सर्वभयजिह्वेत् ॥ ४३ ॥
 उभ्रेण तपसा ब्रह्मचर्येण च यदाप्नुयात् । शत्रुञ्जये तन्निवसन् प्रयतः पुण्यमश्नुते ॥ ४४ ॥
 प्रदद्यात्^८ कामिकाहारं तीर्थे कोटिव्ययेन यः । तत्पुण्यमेकोपवासेनाप्नोति विमलाचले ॥ ४५ ॥
 25 भूर्भुवःस्वस्त्रये तीर्थं यत्किञ्चिन्नाम विद्यते । तत्सर्वमेव दृष्टं स्यात् पुण्डरीकेऽभिवन्दिते ॥ ४६ ॥
 अत्राद्यापि विनारिष्टं सम्पातोऽरिष्टपक्षिणाम् । न जातु जायते सत्रागारभोज्येषु सत्त्वपि ॥ ४७ ॥
 भोज्यदानेऽत्र यात्रायै याते कोटिगुणं शुभम् । कृतयात्राय बलते तत्रानन्तगुणं पुनः ॥ ४८ ॥
 प्रतिलाभयतः सङ्गमदृष्टे विमलाचले । कोटीगुणं भवेत् पुण्यं दृष्टेऽनन्तगुणं पुनः ॥ ४९ ॥
 केवलोत्पत्ति-निर्वाणे यत्राभूतां महात्मनाम् । तानि सर्वाणि तीर्थानि वन्दितानीह वन्दिते ॥ ५० ॥
 30 जन्म-निष्क्रमण-ज्ञानोत्पत्ति-मुक्तिगमोत्सवाः । वैयस्यात् कापि सामस्त्याजिनानां यत्र जज्ञिरे ॥ ५१ ॥

अयोध्या-मिथिला-चम्पा-श्रावस्ती-हस्तिनापुरे ।

कौशाम्बी-काशि-काकन्दी-काम्पिल्ये भद्रिलाभिधे ॥ ५२ ॥

1 A निर्वृतिम् । 2 A परापूवतः । 3 B °सदत् । 4 A यतः । 5 B चैत्यादि । 6 B भारत° । 7 A नृपं ।
 8 A कासिका° ।

शत्रुञ्जयतीर्थकल्पः ।

३

रत्नवाहे शौर्यपुरे कुण्डग्रामेऽप्यपापया ।

चन्द्रानना-सिंहपुरे तथा राजगृहे पुरे ॥ ५३ ॥

श्रीरैवतक-संमेत-वैभारा-ऽष्टापदाद्रिषु ।

यात्रयासिंसेषु यात्राफलाच्छतगुणं फलम् ॥ ५४ ॥—चतुर्भिः कलापकम् ।

पूजापुण्याच्छतगुणं पुण्यं बिम्बविधापने । चैत्येऽत्र सहस्रगुणं पालनेऽनन्तसङ्गुणम् ॥ ५५ ॥

5

यः कारयेदस्य मौलौ प्रतिमां चैत्यवेश्म वा । भुक्त्वा भारतवर्षद्वीः स स्वर्गश्रियमश्नुते ॥ ५६ ॥

नमस्कारसहितादितपांसि विदधन्नरः । उत्तरोत्तरतपसां पुण्डरीकस्मृतेर्लभेत् ॥ ५७ ॥

तीर्थमेतत्सन्मर्त्यः करणत्रयशुद्धिमान् । षष्ठादिमासिकान्तानां तपसां फलमाप्नुयात् ॥ ५८ ॥

अद्यापि पुण्डरीकाद्रौ कृत्वानशनमुत्तमम् । भूत्वा शीलविहीनोऽपि सुखेन स्वर्गमृच्छति ॥ ५९ ॥

छत्रचामरभृङ्गारध्वजस्थालप्रदानतः । विद्याधरो जायतेऽत्र चक्री स्याद्रथदानतः ॥ ६० ॥

10

दशात्र पुष्पदामानि ददानो भावशुद्धितः । भुञ्जानोऽपि लभेत्तैव चतुर्थतपसः फलम् ॥ ६१ ॥

द्विगुणानि तु षष्ठस्याष्टमस्य त्रिगुणानि तु । चतुर्गुणानि दशमस्येति तानि ददत् पुनः ॥ ६२ ॥

फलं भवेद्वादशस्य ददत् पञ्चगुणानि तु । तेषां यथोत्तरं वृद्ध्या फलवृद्धिरपि स्मृता ॥ ६३ ॥

पूजास्नपनमात्रेण यत् पुण्यं विमलाचले । नान्यतीर्थेषु तत् स्वर्गभूमिभूषणदानतः ॥ ६४ ॥

धूपोत्क्षेपणतः पक्षोपवासस्य लभेत् फलम् । कर्पूरपूजया चात्र मासक्षपणजं फलम् ॥ ६५ ॥

15

निर्दोषैरत्र भक्ताद्यैर्यः साधून् प्रतिलाभयेत् । फलेन कार्तिकमासक्षपणस्य स युज्यते ॥ ६६ ॥

त्रिसन्ध्यं मन्त्रवाः स्नातो¹ मासानाश्चान् मधूर्जयोः । नमोऽर्हज्यः पदं ध्यायन्निहाजेत् तीर्थकृतपदम् ॥ ६७ ॥

पादलिप्तपुरे भातः प्रासादौ पार्श्व-वीरयोः । अधोभागे चास्य नेमिनाथस्यायतनं महत् ॥ ६८ ॥

तिस्रः कोटीखिलक्षोना व्ययित्वा वसु वाग्भटः । मन्त्रीश्वरो युगादीशप्रासादमुददीधरत् ॥ ६९ ॥

दृष्टैव तीर्थप्रथमप्रवेशेऽत्रादिमार्हतः । विशदा मूर्तिराधत्ते दृशोरमृतपारणम् ॥ ७० ॥

20

अष्टोत्तरे वर्षशतेऽतीते श्रीविक्रमादिह । बहुद्रव्यव्ययाद् बिम्बं जावडिः स न्यवीविशत् ॥ ७१ ॥

भास्वरद्युतिमम्माणमणिशैलतटोत्थितम् । ज्योतीरसार्व्यं यद्रत्नं तत्तेन घटितं किल ॥ ७२ ॥

मधुमत्यां पुरि श्रेष्ठी वास्तव्यो जावडिः पुरा । श्रीशत्रुञ्जयमाहात्म्यं श्रीवैरखामितोऽशृणोत् ॥ ७३ ॥

गन्धोदकस्नानरुचिलेऽप्यबिम्बं शुशोच सः । स्मृत्वा चक्रेश्वरीं सैष मम्माणाद्रिखनीमगात् ॥ ७४ ॥

निर्माप्येहाश्मनीं मूर्तिं रथमारोप्य चाचलत् । विमलाद्रिं सभार्योऽसौ पद्यया हृद्यया दिने ॥ ७५ ॥

25

ययौ यावन्तमध्वानं दिवा² सप्रतिमो रथः । रात्रौ तावन्तमेवासौ पश्चाद् व्यावर्तताडुतम् ॥ ७६ ॥

खिन्नः कपर्दिनं स्मृत्वा दृष्ट्वा हेतुं च तद्विधौ । रथमार्गेऽपतत्तिर्यक् प्रयतः सह जायया ॥ ७७ ॥

तत्साहसप्रसन्नेन दैवतेनाधिरोपितः । रथः सविम्बोऽद्रिशृङ्गे दुःसाधं सात्त्विकेषु किम् ॥ ७८ ॥

मूलनायकमुत्थाप्य न्यस्ते बिम्बे तदास्पदे । लेप्यबिम्बारटितेन पर्वतः खण्डशोऽदलत् ॥ ७९ ॥

तन्मुक्ताऽथ तडिच्छ्रेष्ठिबिम्बेन करमर्दिता । सोपानानि च्छिद्रयन्ती निर्ययौ शैलदेशमिह ॥ ८० ॥

30

आरुह्य चैत्यशिखरं सकलत्रः प्रमोदतः । जावडिर्नरिनर्त्ति स्म चञ्चद्रोमाञ्चकञ्चुकः ॥ ८१ ॥

अपतीर्थिकबोहित्थान्यब्देऽष्टादश आपतन् । तद्व्यव्ययतः श्रेष्ठी तत्र चक्रे³ प्रभावनाम् ॥ ८२ ॥

इत्थं जावडिराद्याहत्-पुण्डरीक-कपर्दिनाम् । मूर्तीर्निवेश्य सङ्गजे स्वर्विमानातिथित्वभाक् ॥ ८३ ॥

1 B °वास्नातो । 2 A स प्रथमो; B दिवसे प्रथमे । 3 A स भावनां ।

४

विविधतीर्थकल्पे

- दक्षिणाङ्गे भगवतः पुण्डरीक इहादिमः । वामाङ्गे दीप्यते तस्य जावडिस्थापितोऽपरः ॥ ८४ ॥
 इक्ष्वाकु-वृष्णिवंश्यानामसंख्याः कोटिकोटयः । अत्र सिद्धाः कोटिकोटीतिलकं सूचयत्यदः ॥ ८५ ॥
 पाण्डवाः पञ्च कुन्ती च तन्माता च^१ शिवं ययुः । इति शासति तीर्थेऽत्र षडेषां लेप्यमूर्तयः ॥ ८६ ॥
 राजादनश्चैत्यशाखी श्रीसङ्घान्द्रुतभाग्यतः । दुग्धं वर्षति पीयूषमिव चन्द्रकरोत्करः ॥ ८७ ॥
 5 व्याघ्रीमयूरप्रमुखास्तिर्यञ्चो भक्तमुक्तिः । सुरलोकमिह प्राप्ताः प्रणतादीशपादुकाः ॥ ८८ ॥
 वामे सत्यपुरस्यावतारो मूलजिनौकसः । दक्षिणे सकुनी-चैत्यपृष्ठे चाष्टापदः^२ स्थितः ॥ ८९ ॥
 नन्दीश्वर-स्तम्भनकोज्जयन्तानामकृच्छ्रतः । भव्येषु पुण्यवृद्धार्थमवतारा इहासते ॥ ९० ॥
 आत्तासिना विनमिना नमिना च निषेवितः । स्वर्गारोहणचैत्ये च श्रीनाभेयः प्रभासते ॥ ९१ ॥
 तुङ्गं शृङ्गं द्वितीयं च श्रेयांसः शान्ति-नेमिनौ । अन्येऽप्यृषभ-वीराद्या अस्यालङ्कुर्वते जिनाः ॥ ९२ ॥
 10 मरुदेवां भगवतीं भवनेऽत्र भवच्छिदम् । नमस्कृत्य कृती स्वस्य मन्यते कृतकृत्यताम् ॥ ९३ ॥
 यक्षराजः कपर्दीह कल्पवृक्षः प्रणेमुषाम् । चित्रान् यात्रिकसङ्घस्य विघ्नान् मर्दयति स्फुटम् ॥ ९४ ॥
 श्रीनेम्यादेशतः कृष्णो दिनान्यष्टावुपोषितः । कपर्दियक्षमाराध्य पर्वतान्तर्गुहान्तरे ॥ ९५ ॥
 अद्यापि पूज्यं शक्रेण बिम्बत्रयमगोपयत् । अद्यापि श्रूयते तत्र किल शक्रसमागमः ॥ ९६ ॥—युग्मम् ।
 पाण्डवस्थापितश्रीमहृषभोत्तरदिग्गता । सा गुहा विद्यतेऽद्यापि यावत् क्षुल्लतडागिका ॥ ९७ ॥
 15 यक्षस्यादेशतस्तत्र दृश्यन्ते प्रतिमाः किल । तत्रैवाजित-शान्तीशौ वर्षारात्रमवस्थितौ ॥ ९८ ॥
 तयोश्चैत्यद्वयं पूर्वाभिमुखं तत्र चाभवत् । निकषाजितचैत्यं च बभूवानुपमासरः ॥ ९९ ॥
 मरुदेव्यन्तिके शान्तेश्चैत्यं शैत्यकरं दृशाम् । भवति स भवभ्रान्तिभिदुरं भव्यदेहिनाम् ॥ १०० ॥
 श्रीशान्तिचैत्यस्य पुरो हस्तानां त्रिंशता पुनः । पुरुषैः सप्तभिरदः खानी द्वे स्वर्णरूप्ययोः ॥ १०१ ॥
 ततो हस्तशतं गत्वा पूर्वद्वाराऽस्ति कूपिका । अधस्तादष्टभिर्हस्तैः श्रीसिद्धरसपूरिता ॥ १०२ ॥
 20 श्रीपादलिप्ताचार्येण तीर्थोद्धारकृते किल । अस्ति संस्थापितं रत्नसुवर्णं तत्समीपगम् ॥ १०३ ॥
 पूर्वस्यां वृषभबिम्बादधश्चर्षभकूटतः । धनूषि त्रिंशतिं (तं ?) गत्वोपवासांस्त्रीन् समाचरेत् ॥ १०४ ॥
 कृते बलिविधानादौ वैरोद्या स्वं प्रदर्शयेत् । तदाज्ञयोद्धात्य शिलां रात्रौ मध्ये प्रविश्यते ॥ १०५ ॥
 तत्रोपवासतः सर्वाः संपद्यन्ते च सिद्धयः । तत्रर्षभार्चानमनाद्भवेदेकावतारभाक् ॥ १०६ ॥
 पुरो धनुष्पञ्चशत्या आस्ते पाषाणकुण्डिका । ततः सप्त क्रमान् गत्वा कुर्याद्वलिविधिं बुधः ॥ १०७ ॥
 25 शिलोत्पाटनतस्तत्र कस्यचित् पुण्यशालिनः । उपवासद्वयेन स्यात् प्रत्यक्षा रसकूपिका ॥ १०८ ॥
 कल्किपुत्रो धर्मदत्तो भावी स परमार्हतः । दिने दिने जिनबिम्बं प्रतिष्ठाप्य च भोक्ष्यते ॥ १०९ ॥
 स श्रीशत्रुञ्जयोद्धारं कर्ताथ जितशत्रुराट् । द्वात्रिंशद्वर्षराज्यश्रीर्भविष्यति तदात्मजः ॥ ११० ॥
 तत्सूनुर्मैघघोषाख्यः श्रीशान्ति-मरुदेवयोः । कपर्दियक्षस्यादेशाच्चैत्यमत्रोद्धरिष्यति ॥ १११ ॥
 नन्दिः सूरिरथार्यश्च श्रीप्रभो माणिभद्रकः । यशोमित्रो धनमित्रस्तथा विकटधर्मकः ॥ ११२ ॥
 30 सुमङ्गलः सूरसेन इत्यस्योद्धारकारकाः । अर्वाक्(गु?) दुष्प्रसहादन्ते भावी विमलवाहनः ॥ ११३ ॥
 यात्रिकान् येऽस्य बाधन्ते द्रव्यं वापहरन्ति ये । पतन्ति नरके घोरे सान्वयास्तेऽहसां^३ भरात् ॥ ११४ ॥
 यात्रां पूजां द्रव्यरक्षां यात्रिकस्तोमसत्कृतिम् । कुर्वाणोऽत्र सगोत्रोऽपि स्वर्गलोके महीयते ॥ ११५ ॥
 श्रीवस्तुपालोपज्ञानि^४ पीथडादिकृतानि च । वक्ता पारं न यात्यत्र धर्मस्थानानि कीर्त्तयन् ॥ ११६ ॥
 दुःख(ष्व)मासचिवान् म्लेच्छाद्भङ्गं संभाव्य भाविनम् । मन्त्रीशः श्रीवस्तुपालस्तेजःपालाग्रजः सुधीः ॥ ११७ ॥

1 A सत्र । 2 B पूर्वस्यामृषभ° । 3 B °स्तेहसंभरात् । 4 B पेथडा° ।

शत्रुञ्जयतीर्थकल्पः ।

५

मम्माणोपलरत्नेन निर्माप्यात्यन्तनिर्मले^१ । न्यधाद्भूमिगृहे मूर्तीं आद्यार्हत्-पुण्डरीकयोः ॥ ११८ ॥—युग्मम् ।
ही ग्रहर्तुक्रियास्थान (१३६९) संख्ये विक्रमवत्सरे । जावडिस्थापितं बिम्बं म्लेच्छैर्भग्नं कलेर्वशात् ११९
वैक्रमे वत्सरे चन्द्रहयाग्रीन्दु (१३७१) मिते सति । श्रीमूलनायकोद्धारं साधुः श्रीसमरो व्यधात् १२०
तीर्थेऽत्र सङ्घपतयो ये बभूवुर्भवन्ति ये । ये भविष्यन्ति धन्यास्ते नन्द्यासुस्ते चिरं श्रिया ॥ १२१ ॥

कल्पप्राभृततः पूर्वं कृतः श्रीभद्रबाहुना । श्रीवज्रेण ततः पादलिप्ताचार्यैस्ततः परम् ॥ १२२ ॥

5

इतोऽप्युद्धृत्य संक्षेपात् प्रणीतः कामितप्रदः । श्रीशत्रुञ्जयकल्पोऽयं श्रीजिनप्रभसूरिभिः ॥ १२३ ॥
कल्पेऽस्मिन् वाचिते ध्याते^२ व्याख्याते पठिते श्रुते । स्यात्तृतीयभवे सिद्धिर्भव्यानां भक्तिशालिनाम् ॥ १२४ ॥
श्रीशत्रुञ्जयशैलेश ! लेशतोऽपि गुणास्तव । कैर्व्यावर्णयितुं नाम पार्यन्ते विदुषैः (० बुधैः ?) रपि ॥ १२५ ॥
भवद्यात्रोपनम्राणां नृणां तीर्थानुभावतः । प्रायो मनःपरीणामः शुभ एव प्रवर्द्धते ॥ १२६ ॥

त्वद्यात्राप्रचलत्सङ्घरथाश्वोष्ट्रनृपादजः । रेणुरङ्गे लगन् भव्यपुंसां पापं व्यपोहति ॥ १२७ ॥

10

यावान् कर्मक्षयोऽन्यत्र मासक्षपणतो भवेत् । नमस्कारसहितादेरपि तावान् कृतात्त्वयि ॥ १२८ ॥
श्रीनाभेयकृतावास ! वासवस्तुल्यवैभव ! । मनसा वचसा तन्वा सिद्धिक्षेत्र ! नमोऽस्तु ते ॥ १२९ ॥
त्वत्कल्पमेतं निर्माय निर्मायमनसा मया । यदार्जि पुण्यं तेनास्तु विश्वं वास्तवसौख्यवत् ॥ १३० ॥
पुस्तकन्यस्तमपि यः कल्पमेनं महिष्यति । न्यक्षेण काङ्क्षितास्तस्य सिद्धिमेष्यन्ति संपदः ॥ १३१ ॥
प्रारम्भेऽप्यस्य राजाधिराजः सङ्घे प्रसन्नवान् । अतो राजप्रसादाख्यः कल्पोऽयं जयताच्चिरम् ॥ १३२ ॥
श्रीविक्रमानन्दे बाणाष्टविश्वेदेव (१३८५) मिते शितौ । सप्तम्यां तपसः काव्यदिवसेऽयं समर्थितः ॥ १३३ ॥

15

॥ इति श्रीजिनप्रभसूरिकृतः श्रीशत्रुञ्जयकल्पः समाप्तः ॥

॥ ग्रन्थाग्रं० १३४, अक्षर १३ ॥

1 A निर्मलं । 2 A ध्याने ।